

Skolminnen

Jag började i folkskolan i Risudden 1941. Jag och mina kamrater fick först lära oss svenska för det språk vi pratade hemma och med kamrater var meänkieli. Det var nödvändigt att vår första lärarinna var tvåspråkig. Hon hette Emma Simu, lite rundlagd men snäll, mysig och omtyckt lärarinna. Hon var dock krävande när det gällde språket, för vi måste prata det lilla svenska vi hade lärt oss även på rasterna. Det var nog lite si och så med det minns jag. Av skolkamraterna minns jag bäst Folke Tolonen och hans kusin Göte.

Ute i världen pågick världskriget och mycket svensk militär kom till gränsen. De första dagarna av vårt skolar så var skolan upptagen av militär personal så vi fick börja undervisningen hemma i kammaren hos Götes föräldrar. Militären flyttade snart ut till en bivack i tallmon ovanför skolan. I skolans vedbod hade de inrättat en kiosk som sålde tobak, karameller och lite andra förnödenheter.

På rasterna flockades vi runt denna kiosk för soldaterna fann stort nöje i att köpa kola som de slängde ut åt oss och som vi sedan fick slåss om.

Skolan hade då ännu inte byggts ut och några vattentoaletter fanns inte så det var torrdass ute i uthuset som gällde. Och någon matbespisning hade vi inte så vi fick ta matsäck med hemifrån.

Under min skoltid byggdes skolan ut, jag minns inte riktigt vilket år det var, men när utbyggnaden var klar fick vi gymnastiksal och i källarplanet toaletter och duschar samt en matsal. Den som skötte om mathållningen där var min moster Viola Juntikka. Bestick tillhandahölls inte för oss elever utan vi fick ta med eget bestick hemifrån.

En dråplig episod hände en vinter när vi skulle ha friluftsdag på skidor. Lärarinnan Emma, som inte var någon duktig skidåkare hade genat på sina skidor hemifrån, men när hon skulle passera ravinen strax utanför skolgården så föll hon och kunde inte själv komma upp ur lössnön, så vi elever fick hjälpa upp henne. Det var svårt att undvika att skratta i denna situation.

I mellan klasserna fick vi en annan lärarinna, en som inte hade några problem med skidorna, Elin Pikkuniemi, flerfaldig svensk mästarinna på skidor. Vintertid fick vi uppleva många friluftsdagar på skidor. Hon ordnade tävlingar för oss elever och en av de tävlingarna lyckades jag vinna och som pris fick jag ett par skidor som jag fick hämta hemma hos henne i det prydliga lilla huset vid f d Mörbbergs. Jag hade åkt dit med mina gamla hemmagjorda väl inkörda skidor. Det bar sig dock inte bättre än att jag vid en dikespassage bröt ena skidan, så jag fick gå hem längs vägen med både mina brutna skidor och mina prisskidor, som ännu inte hade några

bindningar.

I de högre klasserna hade vi Nicolaus Ollinen, en sträng och bister herre men mycket bra lärare.

Under hösten året 1944 pågick även det s k Lapplandskriget, som handlade om finnarnas jakt på tyskarna som skulle drivas ut ur Finland, vilket var ett krav vid fredsslutet efter Fortsättningskriget.

Finnarna hade ju varit stridskamrater med tyskarna i kampen mot Ryssland. Den hösten upplevde vi kriget som åskådare på den svenska sidan, hörde kanondundret och såg mynningsflammorna från kanonerna.

Lennart Lahti

Elev 1941 - 1946

Numera boende i Härnösand

Skidutflykt

Karl-Gösta Stålnacke, Folke Tolonen, Emil Routuvaara, Tore Simu, Göte Tolonen, Lennart Lahti

Foto: Elin Pikkuniemi, 1944 - 1945

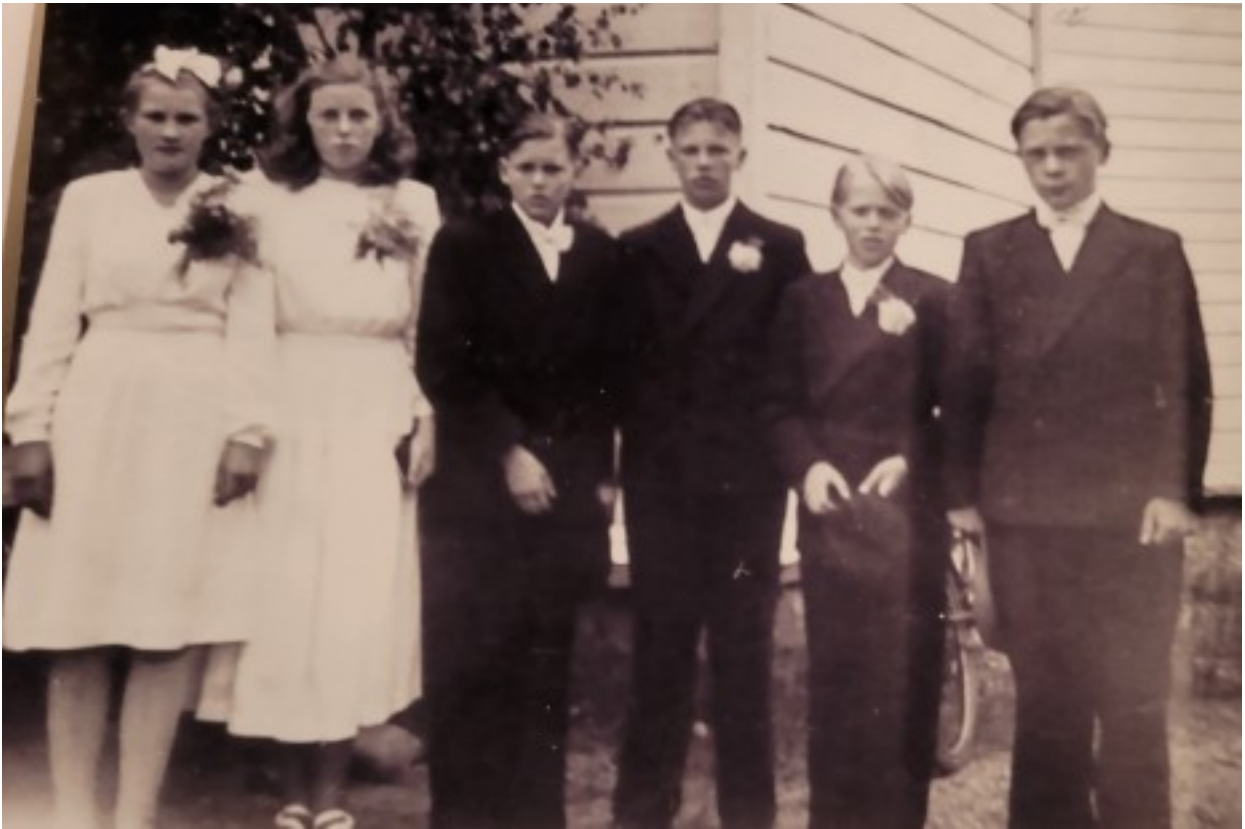
Nedre raden från vänster: Bert Anundi, Herbert Juntikka, L-E Johansson, Göte Tolonen, Oskar Anundi

Andra raden: Helge Juntikka, Kalle Muskos, L-E Sammeli

Tredje raden: Anna-Greta Barba, Eivor Lahti, Ann-Mari Johansson, Lennart Lahti, Ivar Simu

Överst: Nicolaus Ollinen, Ebba Juntikka

Foto: Einar Touhinen, 1943 - 1944

Konfirmation årsklass 1935

Från vänster: Anna-Greta Barba, Marianne Sandin, L-E Sammeli, Herbert Juntikka, Göte Tolonen, Oskar Anundi

Fotograf är troligen Einar Tuohinen, 1943 - 1944